

Drie weken Denemarken

“Even de fok doorzetten! Maar waar is de lierslinger?” Gelukkig waren we nog maar net uit de haven, zodat we snel konden terugkeren. De slinger bleek onder in de auto te liggen. Op zondag 18 juli reden we weer met de boot. Dit keer niet zuid maar noordoost richting Denemarken en de 630km, die we moesten rijden, legden we zonder problemen in ongeveer 9 uur af. Het doel was Augustenburg, omdat de auto en trailer in een afgesloten hal geplaatst konden worden. Het probleem was even de Herr Kranmeister, die er niet zou zijn, maar die toch plotseling opdook en snel de boot in het water zette. Optuigen en inruimen werd 'savonds gedaan, zodat we de volgende ochtend snel weg konden varen. Naar Langeballigau in Duitsland, waar nog steeds voor jachten taxfree

goederen te koop zijn. Tijdens de afhandeling bij de douane werd het bespugen van een Duitse voetballer door Rijkaart jaren geleden ons nog eens onder de neus gewreven, maar verder konden we de ruime voorraad meenemen. We keerden weer terug naar Denemarken, in dit geval Mastal. De haven was bomvol maar helemaal aan het einde van de haven de allerlaatste box bleek vrij en wij pasten er net in. Mastal is net als vele plaatsen aan de zuidkant van Fünen een oud koopmans plaatsje, waar de tijd heeft stil gestaan. Svendsborg de volgende haven is een veel grotere plaats en vooral aan weerszijden van het Svendsborgfjord, waar overigens een flinke stroom liep, staan fraaie huizen. Het weer werd regenachtig en de wind nam toe zodat dit een ligdag werd.

Het volgende doel was Kopenhagen of beter gezegd een haven met trein waarmee we naar Kopenhagen konden. Korsør is een oude veerhaven, waar vroeger de trein van de veerboot reed, maar sinds het bouwen van een tunnel onder de Grote Belt is dit verleden tijd. Maar voor we deze haven bereikten werden we flink door de stroom naar het zuiden gezet. Tegelijkertijd nam de wind tot een dikke vijf toe, zodat het opboksen werd tegen wind en golven.

De trein stopt nog wel in Korsør en nam ons mee naar Kopenhagen, een mooie stad waar vooral het ontbreken van druk autoverkeer opvalt. Niet dat de stad is afgesloten maar Rotterdam of Amsterdam zijn vele malen drukker. Ook is de stad zeer schoon, geen afval op straat. De standaarddingen bekeken zoals de zee-meermin (we waren niet de enigen) en de diverse paleizen en andere gebouwen (ruim voorradig).

We hadden gehoopt dat de wind nu wel weer eens in de oost of zuidhoek zou draaien, maar het bleef noord. Kerteminde was net te bezeilen, waar de havenmeester van zeven tot acht ontvangst hield en alle boten van zeer klein tot zeer groot 90 kronen berekende. Alleen als je meer dan 7 personen aan boord had moest je meer betalen.

We vonden er niet veel aan en gingen verder noord tegen de wind in maar we wil-

den nu eindelijk wel eens Fünen rond. Ook nu hadden we last van de stroom en we waren bekaft van het laveren en de golven toen we Fynshav binnen liepen. Hier waren we al eerder geweest zodat we vlot een rustig plaatsje wisten te vinden. Een rustdag, rond fietsen en wandelen, maar aan het eind van de dag kwamen we bekenden tegen zodat we er nog een dagje aan plakten.

Nu zat de wind in het noordoosten en met de halfwinder erbij konden we redelijke voortgang maken richting west. De wind zakte weg en we zagen steeds meer bruinvissen om ons heen. Je hoorde ze snuiven en een enkele kwam flink uit het water. Ook later op de Kleine Belt zagen we regelmatig bruinvissen om ons heen. De eindbestemming voor die dag werd Juelsminde met ook weer een volle haven. We pasten net ergens tussen. Juelsminde is een soort badplaats, zoals de stranden aan de randmeren en is voorzien van dezelfde eettentent en souvenirwinkels. Aan de haven werd flink gebarbeknoeit en volgens Deens gebruik flink wat bier door iedereen gedronken.

De wind zat nu goed vast in de noordoost hoek zodat met alle zeilen bij richting Fredricia voeren. Nu misten we wel een spinnaker want met de halfwinder werden we regelmatig voorbij gelopen. De dag

eindigde in de Fanosund waar het steigertje dat we vroeger gebruikten in puin lag, kennelijk kapot gevaren. Een gedeelte bij de wal was nog bruikbaar en we konden met de kop aan vast maken. De dag eindigde windstil en met een mooie zonsondergang. De volgende dag bleef het windstil zodat de motor de enige oplossing bleef, tot hij ermee ophield. Flink schrikken zeker omdat de wind net op dat moment begon toe te nemen.

We werden een tijdje gesleept door een Deen tot ons oog op de

zeilen viel, daar konden we ook mee vooruit komen! Zodoende zeilden we naar Assens gelijk op met de Deense motorboot, met de afspraak dat zij ons eventueel de Assense jachthaven zouden binnenslepen.

Vlak voor de haven de motor nog maar eens geprobeerd en tot verrassing startte hij weer. Eind goed al goed en de motor is de rest van de vakantie goed blijven

lopen. Achteraf heeft het probleem waarschijnlijk in de stopknop gezeten, iets anders konden we niet vinden. We wilden eigenlijk naar Bagø, maar Assens was ook goed. Bij het halen van benzine verdwaalde ik nog flink, maar uiteindelijk gaf een Deen een lift naar de jachthaven waar ik ondertussen zo'n vijf kilometer van afgedwaald was.

Ook de nieuwe dag begon windstil maar na een uurtje motoren stak de wind op, dit keer uit het zuidoosten. Jammer we wilden naar Lyø zodat we moesten kruisen, Daarom afgezwaaid via de noordroute naar Falsled een klein vissersplaatsje. Een clubgebouw waar je kunt koken en afwassen en een koelkast voor algemeen gebruik. Verder een supermarktje dat 7 dagen per week open is en één van de duurste restaurants van Denemarken. De volgende dag namen we de zuidroute maar met moeite konden we de tonnen vinden. De

wind trok aan en stevig kruisend bereikten we alsnog Lyø. We waren er al om 1 uur en we konden nog net tussen twee stevige Duitse boten schuiven. De haven raakte daarna snel vol. We fietsten in de richting van alle windstreken over het eiland en we zaten aan het strand. Sommige boten lagen er al een week wat met kinderen goed voor te stellen is. Wij echter gingen de volgende dag naar Faaborg, de dag erop naar Høruphav, waarbij we halve wind met vol tuig over de Kleine Belt schoten. Zelfs een Victoire 933 kwam maar met moeite voorbij.

Nog even naar Langeballigau voor taxfree drank en via Sonderborg kwamen we weer in Augustenburg. Ook nu was Herr Kranmeister er niet, maar, naar later bleek, hij had een begrafenis, zodat hij in zijn nette pak aan het eind van de dag alsnog onze boot op de trailer zette.

We reden tot iets ten noorden van Hamburg en na overnachting op het parkeerterrein van een Raststätte reden we in 5½ uur terug naar Nederland. We waren nog niet de grens over of het begon te regenen. Het was het einde van het mooie weer en ook van onze mooie vakantie.

